

VAI TRÒ CHỈ TÓ TÌNH THÁI NHẬN THỨC VỚI CÁC CHIẾN LƯỢC LỊCH SỰ ÂM TÍNH TRONG GIAO TIẾP ĐỐI THOẠI ANH - VIỆT

EPISTEMIC MARKERS WITH NEGATIVE POLITENESS STRATEGIES IN
DIALOGUES IN ENGLISH AND VIETNAMESE

NGÙ THIỆN HÙNG

(TS: Đại học Ngoại ngữ, Đại học Đà Nẵng)

Abstract: This article addresses the role of the epistemic markers in the negative politeness strategies in dialogues in English and Vietnamese. From the contrastive analysis of data collected from dialogue extracts in novels, short stories, the article found that English and Vietnamese have at their disposal a wide range of epistemic markers for the use of negative politeness strategies and share some similarities and differences in terms of syntactic, semantic and pragmatic features.

Key words: epistemic markers; communicative contract; negative politeness strategies; face, pragmatics.

1. Đặt vấn đề

1.1. Trong giao tiếp ngôn từ hàng ngày, người nói (S; speaker) thường sử dụng một số đơn vị ngôn ngữ với chức năng giúp hình thành lực ngôn trung, tạo ra hiệu quả tác động đến người nghe (H; hearer) và giúp S hiển lộ ý định giao tiếp của mình. Thành phần thông tin ngữ nghĩa này, dưới góc độ liên quan đến kiến thức và niềm tin của S đối với tính chân xác của nội dung mệnh đề được gọi là *tình thái nhận thức hiển lộ* bởi những phương tiện ngôn ngữ đa dạng với tên gọi chỉ tó tình thái nhận thức (CTTTNT).

1.2. Tình thái nhận thức, theo Givón (1989), bị chi phối bởi một hợp đồng giao tiếp giữa S và H. Ở cực nhận thức, hợp đồng chi phối các trách nhiệm của S liên quan đến việc chứng thực nguồn tin và độ tin cậy của thông tin mệnh đề (P; Proposition). Ở cấp độ tâm lý, hợp đồng chi phối sự doan chắc chủ quan của S đối với thông tin giao tiếp. Ở cấp độ ý định liên nhân và xã hội, hợp đồng chi phối sự tương tác giữa S và H liên quan đến bản chất nhận thức của thông tin giao tiếp: Hỏi ứng của H - từ chối thách đố đến thỏa thuận ngầm rồi xác nhận.

Quan niệm của Givón phản ánh đặc trưng ngữ dụng của tình thái nhận thức: đó là sự tham gia của S và H vào hoạt động tương tác trong giao tiếp đối thoại và sự điều biến thái độ nhận thức đối với thông tin giao tiếp. Các nghiên cứu khảo sát các đơn vị biểu đạt tình thái nhận thức của

Holmes (1984), Karkkainen (1990) đi theo hướng này và xác nhận chức năng vai trò của các tác tử tình thái nhận thức trong việc biểu hiện tình lịch sự trong giao tiếp.

Lịch sự là một khái niệm mang tính phổ quát trong giao tiếp, xuất hiện ở bất kỳ một nền văn hóa nào. Khái niệm này liên quan đến hiểu biết ứng xử phù hợp của các thành viên tương tác xã hội và đã trở thành một phạm trù chính của giao tiếp ngôn ngữ. Theo Orecchioni, phép lịch sự có chức năng giữ gìn tinh chất hài hòa quan hệ đó (ở mức thấp nhất là giải tỏa những xung đột tiềm tàng, tốt hơn nữa là làm người này trở này trở thành càng dễ chịu đối với người kia thì càng tốt). [đẫn theo Đỗ Hữu Châu (2001), 256]. Định nghĩa của Orecchioni khái quát được những gì mà các Lakoff, Leech và Brown và Levison đề cập trước đó. Các thành viên ý thức rằng, để thể hiện tình lịch sự, họ phải thỏa mãn các nhu cầu thể diện dương tính và âm tính của người khác, và đồng thời bảo vệ thể diện của bản thân mình. Tuy nhiên, S đôi khi muốn hoặc bắt buộc phải thực hiện các hành vi đe dọa thể diện (doing face threatening act: FTA). Để tránh sự mạo hiểm này, S sử dụng các chiến lược lịch sự dương tính (positive strategy) nếu thể diện dương tính bị đe dọa, và chiến lược lịch sự âm tính (negative strategy) nếu thể diện âm tính bị đe dọa.

1.3. Gắn với góc độ chủ quan của người sử dụng, các CTTTNT có thể được xem xét từ hai

hướng chính: dụng học ngôn ngữ (pragmalinguistics) và dụng học xã hội (sociopragmatics). Trong phạm vi bài viết này, chúng tôi tìm hiểu những đặc điểm tương đồng và dị biệt về kết học, nghĩa học và dụng học giữa các phương tiện biểu đạt tình thái nhận thức của hai ngôn ngữ Anh và Việt, xét ở phạm vi các chiến lược lịch sự giao tiếp đối thoại. Việc khảo sát chỉ tập trung vào phần dụng học ngôn ngữ liên quan đến các phương tiện biểu đạt các hành động lời nói và các ý nghĩa liên nhân (interpersonal meaning), cụ thể là các chiến lược lời nói và các chi tiết ngôn ngữ tăng cường hay làm mềm hóa lực ngôn trung của hành động lời nói.

Ngữ liệu trong đề tài được thu thập từ các nguồn: Các mẫu đối thoại trong các truyện

Bảng 1 Các phương tiện biểu đạt tình thái nhận thức trong TA và TV

Ngôn ngữ	Anh	Việt
Tăng cường (Booster) - có hiệu lực tình thái mạnh	<i>must, will, certainly, really, surely, obviously, awfully, definitely, indeed, terribly, very, I'm sure, I believe, I bet, I know, I do believe</i>	rất có thể, chắc chắn, hẳn là, tất nhiên là, quả nhiên là, tất yếu là, rõ ràng là, tôi chắc chắn là, theo tôi, thú thực, tôi thấy/cam đoan, X nói rằng
Giảm nhẹ (Downoner) - có hiệu lực tình thái yếu	<i>maybe, might, possibly, probably, perhaps, maybe, just, a little, kind of, sort of, a bit, I think, I suppose, I guess, I suspect, I wonder</i>	có thể, có lẽ là, có khi là, hình như là, đại khái là, cũng nên, thì phải, tôi nghĩ, tôi đoán, tôi đố, nghe đồn, nghe đâu, nghe báo, người ta đồn rằng, cũng, hơi, một tí, một chút, hơi bị

Để xác lập những vai trò chức năng cụ thể hơn cho các phương tiện biểu hiện các chiến lược lịch sự của với những hành động có nguy cơ đe dọa thể diện chúng tôi sẽ sử dụng các quy tắc hội thoại của Lakoff, quy tắc tình lịch sự của Leech và các phỏng niệm lịch sự của Brown & Levinson làm cơ sở tham khảo trong quá trình phân tích CTTNT.

2.2. Các chiến lược lịch sự âm tính sử dụng các CTTNT yếu

2.2.1. Giảm hiệu lực chỉ trích

Trong những tình huống mà một lời phát biểu có hiệu lực như một hành động chỉ trích, phê bình hướng vào H và có khả năng đe dọa thể diện của người này, và S dù cảm được sự xâm phạm cá nhân của mình thì chiến lược giảm hiệu lực chỉ trích có thể được vận dụng để bảo vệ thể diện âm tính của H. Ví dụ:

ngắn, tiêu thuyết. Với kết quả phân tích, miêu tả, đề tài tiến hành đổi chiều để tìm ra sự tương đồng, dị biệt giữa các phương tiện biểu đạt tình thái nhận thức trong tiếng Anh(TA) và tiếng Việt (TV) theo chức năng biểu hiện tình lich sự trên các bình diện đã đề cập.

2. Khảo sát và kết quả

2.1. Các phương tiện biểu đạt tình thái nhận thức trong TA và TV

Trước hết, để phân tích cách dùng của các CTTNT cho các chiến lược lịch sự âm tính để tài xem vai trò của chúng đối với hiệu lực ngôn trung theo 2 nhóm với 2 mức độ phân biệt về tính khả năng và độ đoán chắc để chỉ mức độ hiển lộ ý định giao tiếp của S với H.

(1) *I suppose it seems pretty naive to start that way. [6, 103] (Tôi nghĩ rằng bắt đầu kiểu như vậy thì cũng hơi ngày thơ).*

(2) *You were just a little crazy. [7, 288]*

(Phải, hôm đó em hơi điên một tí thôi).

(3) *Seems like his language gets worse ever year. Showin' off, I guess. [9, 117] (E rằng mỗi năm ông ăn nói thêm thô lỗ, mẹ nó, có lẽ đê trộ thiên hạ).*

(4) *Perhaps you weren't very wise with him sometimes. Men are queer creatures, and one has to know how to manage them. [8, 55] (Có lẽ đôi khi em không được khôn ngoan với ông ta cho lắm. Đàn ông là những người kí quặc và người ta phải biết cách điều khiển họ).*

(5) *I wish you weren't so damned monosyllabic. [8, 76] (Ước gì anh đừng có nhát gừng như vậy).*

(6) *You're a great boy, Ettore. But I'm afraid you're a militarist.* [7, 116] (Ettore, anh có lồng tắt lầm, nhưng tôi e rằng anh là một tay quân phiệt).

Đây là những đánh giá về những mặt tê nhị của người khác mà các đối tác thực hiện với một sự nhạy cảm được "dánh dấu" và do vậy cần có sự điều chỉnh và không chế. Rõ ràng S đã chọn cách nói công khai để thực hiện FTA và sử dụng các CTTNT yêu cầu bù đắp việc vi phạm Quy tắc ca tụng (Approval) của Leech. Cụ thể các tác từ *I guess, I suppose, seem, I'm afraid, I wish* ở đầu PN và các tác từ *just, a little, a bit (like)* đứng ngay trước vị từ chỉ tính chất tiêu cực có tác dụng giảm độ hiển lộ tính xác thực của nội dung mệnh đề đồng thời làm dịu đi lực ngôn trung của hành động mà hiệu lực xuyên ngôn của nó có thể làm mất lòng H.

Phân tích ngữ nghĩa ngữ dụng của các PN tình thái hóa với cấu trúc *I wish P* và *I'm afraid P* cho thấy S hiện lộ thái độ không mong muốn hay né tránh một sự tình thực tại nêu ở P, và đồng thời bày tỏ sự mong muốn một khả năng hiện thực một sự tình trong thế giới phản thực thuộc các thế giới khác hưu. Chẳng hạn như với *I wish P*, S không chỉ bày tỏ thái độ cam kết rằng P là giả nguy, không đúng với thực tại trong thế giới ở đây-và-bây giờ mà còn hàm ý rằng mình muốn sự tình nêu ở P được hiện thực hóa và S sẽ hạnh phúc nếu P là đúng theo thế giới thực hưu.

Có thể thấy PN với *I'm afraid P* và *I wish P* thể hiện các chiêu kích trái ngược về dụng học: trong khi cái thứ nhất hiển lộ sự lùi xa, né tránh sự tình nêu ở nội dung P của S thì cái thứ hai chỉ báo một sự hướng vọng, tiếp cận P.

Trong giao tiếp đối thoại tiếng Việt các PN sau đây được xem là có hiệu lực ở lời của một hành động chỉ trích và có thể làm mất lòng H. Xét các PN sau:

(7) *Góp ý với họ là đúng. Nhưng câu nói chuyện rác rưởi là cũng hơi quá đáng.* [3, 203]

(8) *Không khỏe mà lại bắt nó nằm via hè? Câu hơi bị... lão đây.* [2, 168]

(9) *Mà này... hình như cái mồi dày cộp của cậu, cái cách nói nặng như chó ăn vã mắm, ... ấy, xin lỗi nhé, của cậu cũng đối khác đi thì phải.* [2, 306]

(10) *Chi tiết cái tên sách rất dở. Nguyễn Khai đường như không biết đặt tên cho những đứa con tinh thần của mình.* [1, 122]

(11) *Các bác áy đưa đây, và đưa cũng hơi dai dột.* [1, 202]

(12) *Nghe nói về hưu không phải vì già mà là vì ngốc. Nghe nói nhà nước bây giờ chỉ nhận biện chế những người trẻ tuổi với có học thói.* [4, 209]

Trong PN trên, có thể nhận thấy mức độ hiển lộ tình chân xác của nhận định bởi S được giảm đi do độ mờ tạo ra từ việc sử dụng các quán ngữ và trợ từ *hoi, đường như, cũng hoi, hoi bi, hình như, nghe nói*. Các đơn vị ngôn ngữ này có tác dụng giảm nhẹ hiệu ứng tiêu cực của lời chỉ trích với các từ miêu tả như: *quá đáng, láo, đời khác, không biết đặt tên sách, ngốc*.

Mặt khác, để nhận thấy một điểm tương đồng với tiếng Anh là khi lời chỉ trích nhằm vào người thứ ba, S cũng sử dụng chiến lược làm dịu hay lảng tránh với các tác từ yếu như *đường như, cũng hoi, nghe nói, ...* ở (10) - (12). Trong văn hóa Việt Nam, những tình huống phải nghe sự chỉ trích người khác là một sự "chịu trận".

Về mặt cú pháp, sự vắng mặt chủ ngữ trong kết cấu phiền chì *Nghe nói P* trong TV và *It is said that P* trong TA làm cho nguồn chỉ trích trở thành không xác định và cũng chỉ ra rằng S tránh áp đặt cái tôi đánh dấu quyền lực chỉ trích lên sự tiếp nhận của người nghe.

2.2. Tránh áp đặt kiến thức

Có thể nói, bất kì một lời tuyên bố về kiến thức là một sự đe dọa, hay hành động phuong hại đến thế diện của người khác. Người nghe thường bị một áp lực phải tiếp nhận và bổ sung kiến thức mới và như vậy sự phản ứng lại một lực áp đặt là có thể xảy ra, đặc biệt là khi kiến thức này mâu thuẫn hay khác biệt với tin điều đã có hay đang chạm đến nỗi niềm riêng của họ. Các CTTNT yếu có chức năng làm giảm độ hiển lộ sự chắc chắn chủ quan và đồng thời làm dịu đi lực ngôn trung của hành động khẳng định một khi S tin rằng H có một quan điểm, niềm tin trái ngược. Vì dù:

(13) A: *I think you are trying to say something; I don't know what it is, but I'm not sure that's the best way of saying it by means of painting.* (Tôi nghĩ ông đang cố nói một điều gì

đó. Tôi hoàn toàn không biết nó là cái gì, nhưng tôi không tin chắc cách tốt nhất để nói nó ra là hội họa).

(...) I think I know why you surrendered to your feeling for Blance Strove (Tôi nghĩ bây giờ thì tôi hiểu được tại sao ông đã để mặc cho tình cảm buông trôi theo Blanche Stroeve).

(...) Do you know yourself? Perhaps it is Truth and Freedom that you seek, and for a moment you thought that you might find release in Love (Chính ông có biết không? Có lẽ đó chính là Chân lý và Tự do, là điều ước đang tìm, và có một lúc nào đó ông đã nghĩ rằng ông đã tìm giải thoát nơi Tình yêu. [8, 146-147]).

Trong tiếng Việt, những nhận xét ít nhiều chứng tỏ hiểu biết về cuộc sống có nguy cơ làm cho H cảm thấy bị coi là "mù tị" và S có thể bị xem là "làm cha thiên hạ". Các PN dưới đây đều đưa ra những nhận định về kiến thức, hiểu biết cuộc sống và thông tin này hướng vào H tạo ra một áp lực nhất định buộc họ phải tiếp nhận một cách miễn cưỡng. Các phát biểu về giới thuyết, xác tín của một người ở (14), trình độ đánh giá chất lượng của các tác phẩm văn nghệ (15), (16) là những vấn đề nhạy cảm và gây tranh cãi, do vậy được S trình bày như những sự tình thuộc phạm trù khả năng với các tác từ yêu như *tôi nghĩ, hình như*. Thậm chí một tuyên bố trí tuệ cũng được ngụy trang bằng tác từ *Tôi có cảm giác* như ở (16):

(14) A: Sáng chủ nhật em vẫn đi lễ đều. [60, 417]

B: Nhưng hình như giới thuyết tôn giáo của cậu không để cập đến số mệnh.

(15) Giải trí, tôi nghĩ không phải mục đích cuối cùng của văn học. [1, 235]

(16) Tôi có cảm giác những chuyện hay nhất đều dồn hết về cuộc thi ở văn nghệ quân đội. [1, 252]

Trong các trường hợp muốn tránh áp đặt kiến thức, S sử dụng các tác từ tình thái mã hóa một thái độ tri nhận sự tình có khả năng hiện thực trong một thế giới tiềm năng. Về dụng học, nếu PN của S vô tình hay hữu ý đụng chạm đến lãnh địa kiến thức hay một khía cạnh nhạy cảm thuộc tập hợp các tín điều của H, hiệu ứng FTA của nó sẽ được làm dịu đi một mức độ nhất định. Điều

này phù hợp với cả 3 quy tắc của Lakoff và quy tắc khiêm tốn của Leech.

2.3. Chiến lược lịch sự âm tính vận dụng các CTTINT mạnh

2.3.1. Nhấn mạnh điều bất lợi về bản thân người nói

Trong giao tiếp đời thường các điều bất lợi về bản thân có khuynh hướng được che đậy nhưng nguyên tắc khiêm tốn và thành thật đồng thời cũng được coi là đặc trưng văn hóa ứng xử của thành viên giao tiếp. Điều này thể hiện trong các PN sau đây trong tiếng Anh. Ví dụ:

(17) Darling, I'm awfully stupid, but why is the barmen in the bathroom? [7, 255] (Này anh, em hỏi hơi ngô ngần một tí nhé, là tại sao ông chủ quán lại ở trong buồng tắm như vậy?).

(18) I'm awfully sorry to wake you up. [6, 56] (Thật lầy làm phiền vì đã làm anh thức giấc).

Các hành vi xin lỗi, cảm ơn, thực chất là đặt S vào thế hạ thấp bản thân mình trước H. Các tác từ mạnh trong các PN như *vô* đánh dấu tường minh mức độ chân thành của hành động nhận lỗi, cảm ơn. Các trạng từ *terribly, awfully, really* đặt ngay trước vị từ tri nhận *sorry* và vị từ chỉ một thuộc tính tiêu cực *đang cưỡng* mức độ lòng tin, sự chân thành của người nói.

Trong tiếng Việt, người nói thường đánh dấu chiến lược này bằng cấu trúc động từ ngôn hành hay quan ngữ chỉ một mức độ cam kết cao với điều trần tình. Ví dụ:

(19) Đέ ra nó nhưng quá thất là tôi chưa hiểu hết được nó. [2, 219]

(20) Chuyện Điện Biên ấy mà, nói thực là mình không biết nhiêu lầm đâu. [1, 13]

(21) Thú thật! ...Tôi không biết cách nói chuyện sao cho có duyên với phụ nữ. [5, 53]

Nhìn chung cấu trúc *thú thực/ quá thực* P thường có nội dung P là một điều bất lợi, thua thiệt của người nói. Một điều thú vị ở đây là cấu trúc *frankly/ honestly/ truthfully (speaking)* P có thể được coi là tương đương ngữ nghĩa với *thú thực/ quá thực/ thực tình* P tiếng Việt nhưng xét về mặt ngữ dụng hầu như lại không xuất hiện trong diễn ngôn với chức năng thể hiện lịch sự đang bàn. Trong khi người Anh sử dụng các tác từ có tầm tác động cục bộ trong phạm vi nội dung mệnh đề thì người Việt lại lựa chọn các tác từ có

tâm tác động ngoại vi, nhấn mạnh thái độ nói năng, hiển ngôn thái độ chân thành nhiều hơn, phù hợp với cả quy tắc 1 và 4 của Leech. Cso thể hình dung bằng bảng dưới đây:

Bảng 2. Các chiến lược lịch sự âm tính và phương tiện biểu đạt trong TA và TV

Phương tiện NN	Tiếng Anh	Tiếng Việt	Chiến lược	Nghĩ nghĩa	Nghĩ dụng
Tác từ yếu	I suppose, I afraid, I wish, I guess, just seems, seems like pretty, a little, a bit,	đường như, hơi, cung hơi, thế nào ấy, có vẻ, có lẽ, hơi bị, người ta nói	Tránh chỉ trích	Tình thái tiềm năng, tình thái phản thực	Hướng H, giám sát lợi (hành động nhận xét đánh giá, phê bình)
	I think, I think I know, I'm not sure perhaps, maybe	Tôi nghĩ, tôi có cảm giác, hình như, có lẽ, có khi	Tránh áp đặt kiến thức	Tình thái tiềm năng tình thái phản thực	Hướng H, giám sát lợi (hành động tuyên bố kiến thức hàn lâm)
Tác từ mạnh	awfully, terribly, very	Thú thực, thật ra, quá thực, thực tình, nói thực	Nhấn mạnh bất lợi của bản thân	Tình thái thực hữu	Hướng S, Tặng bất lợi (hành động cảm ơn, xin lỗi, thù nhận)

3. Kết luận

Bài viết đã phân tích các vai trò chức năng của các tác từ tình thái nhận thức trong TA và TV trong các chiến lược lịch sự giao tiếp thể hiện ở sức mạnh của các tác từ bộc lộ theo hướng nghĩa của nội dung P và theo hướng S hoặc H. Các nghĩa thuộc P phản ánh chiều hướng có lợi hoặc bất lợi của S và H và như vậy góp phần định hình bản chất hành động ngôn trung và quy định chiến lược âm tính hay dương tính. Trong hệ thống hai ngôn ngữ Anh - Việt đều có các nhóm tác từ mạnh và yếu để huy động cho các chức năng tăng cường hay giảm lực ngôn trung của các hành động hướng đến thẻ diện âm tính của các thành viên tham gia vào tương tác hội thoại. Mặc dù Perkins, Palmer, Leech chú ý nhiều hơn đến các hành động khuyên lệnh vốn là môi trường của tình thái đạo nghĩa, kết quả để tài cho thấy có thể vận dụng một số phương châm lịch sự để xét vai trò các CTTINT trong các chiến lược lịch sự âm tính.

TAI LIỆU THAM KHẢO

1. Brown, P. & Levinson, S. (1987), *Politeness - some universals in language usage phenomena*. CUP
 2. Đỗ Hữu Châu (2001), *Đại cương ngôn ngữ học* (Tập 2), Nxb GD, Hà Nội
 3. Givón, T. (1989), *Mind, code and context: Essays in pragmatics*, Hillsdale, New Jersey. Lawrence Erlbaum Associates Publishers.
 4. Holmes, J. (1984), *Hedging your bets and sitting on the fence: Some evidence for hedges as support structures*, Te Reo, No 27, pp. 47- 62.
 5. Karkkainen, E. (1990), *Face saving and epistemic modality*. Proceedings from the second finnish seminar on discourse analysis. pp: 64 - 76. 3
 6. Lakoff, R. (1972), *The pragmatics of modality*, Papers from the Regional Meetings of the Chicago Linguistics Society, No.8, pp. 229-247
 7. Leech, G. N. (1982), *Principles of pragmatics*. Longman. London & New York
 8. Nguyễn Thị Lương (1995), *Một số tiêu từ tình thái dùng để hỏi đối với việc biểu thị các hành vi ngôn ngữ trong tiếng Việt*, TCNN (2).
 9. Palmer, F. (1986), *Mood and modality*, Cambridge University Press.
 10. Perkins, M. R. (1983), *Modal expressions in English*. Longmans.
- DẢN LIỆU:**
1. Trần Đăng Khoa (1998), *Chân dung và đời thoại*. Nxb Thanh niên.
 2. Chu Lai (1993), *Phó*, Nxb Hà Nội.
 3. Hồ Anh Thái (1997), *Người và xe chạy dưới ánh trăng*, Nxb Hội Nhà văn Việt Nam, Hà Nội.
 4. Nguyễn Huy Thiệp (2001), *Tuyển tập truyện ngắn*, Nxb Phụ nữ.
 5. Truyền Ngán Trẻ (1994) Hội Nhà văn Việt Nam, Hà Nội.
 6. Greene, G. (1980), *The quiet American*, Penguin Books.
 7. Hemingway, E. (1993), *A farewell to arms*, Everyman's Library.
 8. Maugham, W. S. (1996), *The moon and six pence*, Mandarin.
 9. Steinbeck, J. (1992), *The grapes of wrath*, Everyman's Library.